

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXVII. Cur B. Virgo & Mater Dolorosa à Christo in cruce non Mater, sed Mulier fuerit appellata? Emblema. Rupes in mari à ventis & procellis petita, ac percussa cum lemmate: Non ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XXXVII.

Cur B. Virgo & Mater Dolorosa à Christo in cruce non Mater, sed Mulier appellata?

Mulier ecce Filius tuus. Joan. 19. 26.

Magnam illud humanæ sapientiæ oraculum, prudentissimus Rex Salomon multum quondam allaboravit, ubi locorum, & in quibus terræ partibus mulierem fortem, virtuosam ac strenuam inveniret, cujus pretium ne quidem cum preciosissimis gemmis ac margaritis, aut quicquid in orbe preciosum esse potest, æquiparandum: *Mulierem fortem Prov. 31. 70.* quis inveniet? Et responderet ipse sibi Regum sapientissimus: *Procul de alienis finibus pretium ejus.*

Mater Dolorosa.

Pp

Verum-

Verumenimverò quid agis Rex inclyte? Quid quæris? *Mulierem fortem*, reponis? Non equidem opus est, ut ad ultimas Indorum oras, vel ad Hesperiam Thulem, ultra Orcades sitam te conferas, ad hanc fortem mulierem reperiendam; aperi paulisper oculos, & prope urbem Solymam fortissimam hanc Mulierem in monte Calvario sub cruce dilectissimi Filij sui stantem invenies: *B. Virgo*, ait Cornelius à Lapide, *Mulier illa fortis est, tunc heroina omnium fortissima, ac Martyrum Princeps & Regina, quæ, dum orbis universus videbatur in antiquum abire chaos, & tota dissolvi mundi machina, constantissime tamen, & ad finem usque fortiter sub cruce stetit: Amor, inquit S. Mechtildis, in passione Unigeniti sui in ea tantum prevaluit, ut omnem humanum affectum penitus devinceret, & exstingueret, quia omni creatura in morte Filij dolente, ipsa sola cum Divinitate immobilis, & gaudens Filium suum pro mundi salute voluit immolari.*

Cornel. à
Lap. in hunc
locum.

S. Mechtild.
lib. 1. Revel.
cap. 56.

Joan. 19. 26.

Cornel. in
Joan. 19. 26.

Hanc ob causam à Christo JESU crucifixo non Mater, sed Mulier appellata fuit: *Mulier ecce Filius tuus*, ut per hoc mitissimus Servator orbis omnibus creaturis, cum Angelis, tum hominibus innueret, hanc Sacratissimam Matrem suam illam esse fortissimam Mulierem, quam sapiens in typo præsignavit: *Mulierem fortem quis inveniet?* Audi rursus Cornelium: *Dicit Christus, inquit, Mulier, non Mater, ne nominando Matrem ipsius animam majore dolore afficiat. Secundo ne adstantes Judæos & Scribas contra eam concitet, & ut Matrem ad fortitudinem & animum excelsum omnia hæc fortiter tolerandi excitet, memoræque faciat, se esse illam, de qua prædixerat Salomon: Mulierem fortem quis inveniet? Proinde huic fortissimæ Mulieri non immeritò petram quandam pro Emblemate appingimus, quam feri maris fluctus ex omni parte cingunt, ac concutiunt, quæ tamen seipsa fortior etiam inter medias ventorum, fluctuumque furias immota semper persistit, cum epigraphe ex Psalmis mutuata:*

Psal. 111. 6.

Non commovebitur.

Ita est, non commota fuit hæc fortissima, juxta ac sanctissima Mulier, licet in passione Filij morientis universus terrarum orbis fuerit concussus: *Perpende*, ait Toletus Cardinalis, *constantissimum B. Virginis erga Filium amorem, plenum fide & fortitudine, non enim timuit, nec erubuit inter tam feros & multos inimicos, quamvis Mater ejus, qui crucifigebatur, agnosceretur, assistere, & publico in loco, omnibusque*

Card. Tolet.
in Commen-
tario super
Joannem.

conspicuo stare, &c. O Mulier fortis! non forte vinum, non fortis Rex, *Estra. 3. 19.*
non fortis Regina, sed Mater Veritatis MARIA stans sub cruce.

2. Per me licet: Extollat mundus fortitudinem Jahel, quæ Si-
saram belli Ducem clavo ferreo per tempora ejus adacto, in taberna-
culo suo dormientem occidit. Tulit itaque Jahel uxor Haber clavum ta- *Judic. 4. 27.*
bernaculi, assumens pariter & malleum: Et ingressa absconditè & cum silen-
tio, posuit supra tempus capitis ejus clavum, percussimque malleo defixit in
cerebrum usque ad terram: Qui soporem morti consocians defecit, & mor-
tuis est.

Commendet orbis fortitudinem Judith, quæ impium Holofernis,
Assyriorum Ducis caput in obsidione Bethulæ secundo ictu ab humeris
relecut, & sic gloriosam ab hoste victoriam & patriæ pacem impertra-
vit: Cùmque evaginasset illum (pugionem) apprehendit comam capitis *Judith. 13.*
ejus, & ait: Confirma me Domine DEUS in hac hora; & percussit bis in *10.*
cervicem ejus, & abscondit caput ejus, & abstulit conopeum ejus à columnis,
& evoluit corpus ejus truncum, &c.

Laudent Thebani illius heroinæ ac civis suæ fortitudinem, quæ
Abimelecho Regi & Sichimorum tyranno in obsidione Thebes fragmi-
ne molæ cerebrum comminuit: Et ecce una mulier fragmen molæ desuper *Judic. 9. 5.*
jaciens, illi sit capiti Abimelech, & confregit cerebrum ejus.

Celebrent Galli suam Joannam, Virginem Aurelianensem, quæ *Baptist.*
non tantum Aureliam civitatem ab artissima obsidione liberavit, sed *Fulgos. lib.*
& in multis certaminibus ac cruentis præliis contra Anglos semper vi- *3. 66.*
trices lauros, & gloriosa trophæa reportavit, &c.

Elevant denique super sidera Judæi suam Esther, Belgi suam Ken-
navam, Gentiles suas Amazones, Machabæi suam Salome, Romani
suam Feliciterem, quæ verbo & exemplo septem filios suos erudivere
ad crudelissimum martyrium læto ac generoso animo pro fide & Christo
perferendum, &c. *Supra modum autem Mater mirabilis. & bonorum 2. Mach. 7.*
memoria digna, quæ perennes septem filios sub unius diei tempore conspiciens, *20.*
bono animo sevebat, propter spem, quam in DEUM habebat.

Has & similes heroinas, per me, inquam, licet, extollat, & admi-
reretur mundus universus, earumque generosa facinora ac insolitas vir-
tutes deprædicent nationes in generationes singulas; sed edant umbræ
luci, cùm omnium heroinarum fortissima, & Martyrum Princeps ac
Regina existat B. Virgo & Mater dolorosa; ô verè Mater amoris & do-
loris & ignitionis ac sanctæ spei! audi Aloysium Juglarem, qui in *Aloys. Jug-*
hæc verba Joannis: Stabat autem juxta crucem JESU Mater ejus. ira *lar in Elog.*
empha- *Vis. Christi.*
Elog. 22.

emphaticâ voce commentatur: *Deficiente DEO*, inquit, *cur mundus non omnino ruerit, causam attende: Stabat adhuc MARIA: Regendo mundo potuit ista sufficere.* O Mulier fortis, quæ ruente mundo unâ cum Filio stabat juxta crucem immobilis, & quasi *columna in templo DEI*. Ideo meritò à Christo *Mulier* vocata est; supra quod iterum memoratus Aloy. Joann. 19. *fius: Describere*, inquit, *Christus miraculi magnitudinem voluit, cum eam, quam debuisset Matrem, Mulierem dixit. Et titulo fragilitatis, amplificavit insolentiam roboris, &c.* Audi & doctissimum Quaresmium: *Quaresim. 10. 2. c. 5. sect. 2. fol. 143.* *MARIAM Virginem, ait, vocat Mulierem per excellentiam, ut ostenderet eam esse Mulierem illam, de qua olim prædictum fuerat: Inimicitias ponam inter te, & Mulierem.* O Mulier fortis, quæ non duntaxat in ortu suo, sed & tunc potissimum sub cruce Acherontici serpentis contrivit caput.

3. Cùm Moyses Hebræorum Dux & Legifer virgam suam, ingentium prodigiorum operatricem contra mare rubrum extendisset, *Exod. 14. 22.* mox aquæ in duo maris latera divisæ sunt, quæ quasi duo muri ex utraque parte consistebant, medium Hebræis transitum præbentes; & cùm præeunte Moysen cæteræ adhuc trepidarent turmæ insolito prodigio stupefactæ, primus omnium post Moysen ingressus est Aminadab cum tribu sua Juda, in qua principalior & Dux ipse fuerat; hinc meritò tribus illa principatum meruit & regnum obtinere, ex qua tribu & ipse Rex Regum Christus secundum carnem suam traxit originem.

Non Moysen Hebræorum Ducem, mare rubrum cum virga sua ingredientem, sed qui per Moysen præsignatus est, Christum JESUM, virgam regni sui, hoc est, crucem super humeros bajulantem, & mare rubrum amarissimæ passionis suæ intransentem hinc tibi exhibeo anima Christiana; *Passio Christi*, inquit D. Augustinus, *est mare rubrum sanguine Domini consecratum*; venit, inquam amantissimus JESUS usque ad altitudinem hujus maris, & tempestas demersit eum; prima, quæ eum secuta est, beatissima & dolentissima Virgo exiitit, de qua meritò *Psal. 62. 2.* illud Regij Vatis dicere possumus: *Intraverunt aquæ usque ad animam meam.* Moyses facili conatu siccoque pede per illud mare rubrum viam in Palestinam reperit, quia ad instar montium & murorum stabant fluctus: Sed in hoc turbulento passionis mari omnes fluctus tribulationum *Psal. 37. 3.* irruerunt super MARIAM, *Omnes fluctus tuos induxisti super me.* Et tamen stabat MARIA & juxta crucem dilectissimi Filij sui; & similem Mulierem fortem quis inveniet? Hinc meritissimò omnium Martyrum Princeps & Regina facta est, cujus martyrium omnium Martyrum tormentis superius fuit: *Cùm alij Martyres, sunt verba Richardi à S. Lau-*

rentio, passi sint propter fidem, MARIA passa est propter charitatem, unde *Rich. à S. dicit in Canticis secundam aliam litteram, quam ponit Gregorius: Vulnere. Laur lib. 7. de Laud. Virg. f. 196.* ta charitate ego sum; & sicut charitas major est, quam fides. 1. Cor. 13. Major autem horum est charitas; sic *MARIÆ* martyrium quantalibet excellit *martyria Sanctorum.* Collige ex hoc anime mi! immensam quandam *CORDIS* Mariani fortitudinem, & quàm meritò à Christo moriente vocata sit *Mulier*: O Mariophile: *Vides hanc Mulierem, quæ nec primam Luc. 7. 44. similem visa est, nec habere sequentem?* Sed audi. Sicuti in futuro sæculo nihil beatius, quàm esse cum Christo & SS. Matre ejus in gloria; ita in præfenti vira nihil est utilius, quàm esse similem in passione; *Si tamen Rom. 8. 17. compatimur, ut & conglorificemur.*

4. Æternâ memoriâ dignum est, quòd à probatis, fidèque dignis Authoribus de Alphonso Hispaniarum Rege traditur. Hic à Maro- *Joan. Marianus l. 5. de reb. Hisp.* cio Maurorum Rege in urbe Cartera, munimento fortissimo longâ cingebatur oblidione, in qua & dilectus Alphonfi filius, unicum patris delictum, & posteritatis solamen, nescio, quo sinistro fato, in aliqua excursionem in Maurorum potestatem devenit, quem Maroccus tyrannus ferreis oneratum catenis, funibusque ad palum alligarum ante obsessæ urbis portam exponi fecit, atque interim tubicinem ad Alphonsum Regem Carteram amandavit, ut aut civitatem traderet, aut filium intueretur barbarâ crudelitate trucidandum. Quid ad hæc Alphonfus Pater? Dum ex una parte dilectum filium, utpote regni paterni hæredem unicum, senectutis suæ baculum, & subditorum solamen maximum, ex altera verò communem civium salutem attentiore mentis oculo perpendit; mirum dictu! quantis tunc curarum fluctibus anxius Alphonfi animus agebatur: Resolvit tamen citò se generosa mens, & amorem paternum publicæ subditorum saluti postponens decernit, filium potiùs, quàm cives & subditos perdendos; in quem finem elevarâ voce ad hostes per mœnia clamavit: *Moriatur filius; cives vivant, & unâ simul gladium suum, quo erat præcinctus, è vagina extractum per muros in castra hostilia ad Maroccium projecit: Vociferans: Meo gladio meum filium jugulate.*

O factum cedro & perpetuâ hominum memoriâ dignissimum! sed altius nunc erigamus oculos, Christiani. Per hunc Alphonfi filium, vinculis ferreis onustum, palo alligarum, & nunc pro salute civium cruenta Paganorum manu immolandum, quid aliud intelligere possumus, quàm *JESUM* Christum & hunc Crucifixum? Quid agit dolorosissima ejus Mater ipsa huic funestissimæ præfens lanienæ? ex una parte

dulcissimum & unigenitum Filium suum crucis palo alligatum, fecerisque suffixum clavis considerat, & omnia in ea materna commoventur viscera; ex altera parte salutem humani generis intuetur, aut æternam illius ruinam, nisi Filij sui morte ab infernalium Maurorum servitute redimatur. Quid ergo consilij in re tanti momenti? O Mulierem fortem! gladium, qui ejus Sacratissimum Cor jam prius iteratis per vitam ictibus immenso cum dolore transxerat, generosè arripit, & ulterò, ut ita dicam, inimicis tradit: *Moriatur, inquit, Filius: Cives vivant; Meo gladio meum Filium jugulate.* O DEUM immortalem! quis unquam audivit tale, aut huic vidit simile? O amorem planè immensum, quem hæc SS. Deipara erga genus humanum præsertulit, dum Filium tradidit, ut peccatores viverent, & salvarentur. Audite S. Antoninum, ira hanc fortissimam Mulierem, juxta crucem Filij sui stantem, alloquentem: *Ita, inquit, Divinae voluntati conformis fuisti, ut salutis humani generis avidissima esses, ut dicere audeam, quòd si nullus fuisset repertus, qui illum crucifigeret, ad hoc ut sequeretur salus hominum, & adimpleretur voluntas DEI secundum rationem, si oportuisset, ipsa posuisset in crucem. Neque enim credendum est, minoris fuisse perfectionis & obedientie ad DEUM, quàm Abraham, qui proprium filium obtulit DEO in Sacrificium, proprijs manibus occidendum, & comburendum.*

S. Antonin.
p. 4. tit. 15.
c. 43. §. 1.

Verumenimverò non immeritò hic quæres prudens Lector, quare DEUS & mitissimus orbis Redemptor Christus hanc Sacratissimam Matrem suam in omni passione sua, ac præsertim in suprema illa & funestissima mortis suæ tragœdia, quâ crudeliorem nunquam viderat mundus, præsentem habere voluerit, cum aliàs in jure & Legibus cautum sit, ne matres ad similes lanienas & publicas filiorum neces admittantur; quod & insinuare videntur ipsæ Sacrae Litteræ, quæ mandant, ne ovis mater simul cum agno suo imoletur: *Sive illa bos, sive ovis, non immolabuntur una die cum scetibus suis?*

Levit. 22.
28.

Relictis aliorum opinionibus, pulcherrimam Tauleri rationem in medium adducamus. Eva, inquit, ad perditionem generis humani ut plurimum cooperata est, dum veitum ab arbore pomum decerpit, & comedit, sicque primum nostræ ruinæ instrumentum & origo omnium humanarum miseriarum exitit; Christus ut damnum resarciret, ad arborem crucis manus extendit, in qua per sanguinem suum genus humanum restauravit: Verùm non solus in cruce pendere voluit, quin secum præsentem haberet & Matrem, ut illa per dolorum suorum amaritudinem id resarciret, quod Eva prius per inobedientiam destruxisset;

set; unde canit Ecclesia: *Quod Eva tristis abstulit, tu reddis almo germine.*

Audite & citatum Taulerum, ita dolorosissimam Virginem juxta crucem alloquentem: *Sicut Eva, ait, usurpans temerè de arbore scientie boni & mali, homines in Adam perdidit, ita tu de arbore crucis dolorem in te suscepisti, satiatque amaritudinem unà cum Filio tuo hominem redemisti.* Ad quod pariter alludit Mellifluus Bernhardus: *Vehementer, inquit, nobis vir unus & mulier una nocuere, sed gratias DEO, per unum nihilominus virum & mulierem unam omnia restaurantur, &c.* O Mulier fortis! O MARIA! quantum tibi obligatus est mundus universus?

Tauler. c. 12.

S. Bernh. in illud. Sig. apparuit.

6. De Judith fortissima muliere commemorant Sacrae Paginae, quod pro salute gentis suae, ut patriam & cives suos ab arctissimo obsidio & excidio liberaret; animam suam evidenti mortis periculo exposuerit; unde, cum trucidato inimico, & parta victoriâ in urbem redisset, Ozias populi Princeps ei acclamavit: *Benedicta es tu filia à Domino DEO excelso præ omnibus mulieribus super terram. Benedictus Dominus, qui creavit cælum & terram, qui te direxit in vulnere capitis principis inimicorum nostrorum; quia hodie nomen tuum ita magnificavit, ut non recedat laus tua de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini, in æternum, pro quibus non pepercisti animæ tuæ, propter angustias & tribulationem generis tui, sed subvenisti ruine ante conspectum Dæi nostri.*

Judith. 13. 24.

En perelegantem typum in Sacratissima & dolorosissima Deipara, stante in monte Calvario, ne periret orbis, expletum! & certè nullibi B. Virginis MARIE invictum robur & specimen fortitudinis magis apparuit, quàm ubi juxta crucem pendentis Filij stetit: *Stetit, inquam, non cecidit, cum universa mundi machina videretur dissolvi: Stetit, ait S. Ambrosius, juxta crucem, non ut Filij passionem videret, sed ut mundi redemptionem exspectaret; & licet ærumnolissima Mater illa cogitatione & maternæ commiserationis affectu planè tota in dolorum crucifixi JESU acerbiter & vehementiam fuerit immersa, ad passionis tamen fructus, & animarum salutem, per sanguinem Filij restauratam, quàm maximè attendit, unde etiam pro peccatoribus (prout observat Doctor Seraphicus) sub cruce poplite flexo ad Patrem cœlestem oravit. Proinde meritò Ecclesia illi in Missa de septem doloribus, ut quondam Berhulienfes Judithæ liberatrici suae, accinere affolet: *Quia hodie nomen tuum ita magnificavit, ut non recedat laus tua de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini, in æternum, pro quibus non pepercisti animæ tuæ, propter angustias & tribulationem generis tui, sed subvenisti ruine ante conspectum Dæi nostri.**

S. Ambr. cit. à Sando in Stationoph. lib. 2. Tit. 13.

S. Bonav. in vita Christi.

O pien-

S. Aug. ser.
18. de Sanct.

O pietissima Domina! liceat mihi indignissimo servulo tuo, ut cum S. Augustino, summo Ecclesie Doctore te pro coronide hujus Considerationis humillimo cordis affectu alloquar: O beata MARIA, quis tibi dignè valeat jura gratiarum ac laudum præconia rependere, quæ singulari tuo assensu jam tunc in incarnatione, ac tunc demum stans sub cruce Filij mundo succurristi perditio? Quas tibi, obsecro, laudes fragilitas humani generis persolvat, quæ solo tuo commercio recuperandi cœli aditum invenisti? Recordare ô Domina, quomodo steteris in monte visionis ante conspectum DEI, & totius populi, ut averteres indignationem DEI à nobis. O Virgo! ô Mater amoris & doloris! licet ob peccata mea meritis sim, ut de libro viventium deletus æternis addicatur supplicijs, tu tamen à DEO constituta es Mater misericordiae; monstra ergo te esse Matrem meam, præferim in supremo mortis articulo: Ah Domina! rogo te per Sacratissimum COR JESU Crucifixi Filij tui: Monstra te Matrem, & tua deprecatione justum Judicem muta in Patrem, &c.

CON-